

Prof. zw. dr hab. n. med. Irena Wrońska

Lublin, 14.01.2019

Kierownik

Katedry Rozwoju Pielęgniarstwa

Wydział Nauk o Zdrowiu

Uniwersytet Medyczny w Lublinie

Ocena pracy doktorskiej

mgr Aleksander Wiśniewski

„Ocena korzyści wynikających z funkcjonowania zespołu terapeutycznego na podstawie porównania wybranych placówek medycznych w Warszawie” s.s. 102

Zespoły terapeutyczne lub interdyscyplinarne jak słusznie pisze Autor „to grupa ludzi mająca wspólny cel, do którego świadomie dąży w swojej pracy. Na sukces pracy zespołu wpływ ma każdy z jego członków, dlatego ważne jest by wszyscy współdecydowali o podopiecznym, ponosili indywidualną odpowiedzialność za jakość świadczonych usług oraz dbali o dobrą komunikację z zespołem” (s.4).

W tym świetle tematyka badań objęta przez Doktoranta jest jak najbardziej zasadna i stanowi pierwsze doniesienia z zakresu powyższej problematyki.

Mgr Aleksander Wiśniewski dokonał analizy korzyści wynikających z funkcjonowania zespołów terapeutycznych w wybranych placówkach świadczących opiekę zdrowotną dla świadczeniodawców i świadczeniobiorców tj. w Szpitalu Bielańskim (blok operacyjny, oddział gastroenterologii, intensywnej terapii neurochirurgii, patologii noworodka, chirurgii ogólnej i onkologicznej), w Mazowieckim Szpitalu Bródnowskim (oddział anestezjologii i intensywnej terapii, oddziały chirurgii ogólnej,

onkologicznej i naczyniowej, neurochirurgii, blok operacyjny, oddział chorób wewnętrznych i gastroenterologii), w Samodzielnym Publicznym Centralnym Szpitalu Klinicznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (II Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii, Klinika Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologii i Onkologii, Klinika Neurochirurgii, Zakład Rehabilitacji, Blok Operacyjny), w Samodzielnym Publicznym Dziecięcym Szpitalu Klinicznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (oddział Anestezjologii, Intensywnej Terapii Pooperacyjnej, oddział Kliniczny Onkologii i Pediatrii, Zakład Rehabilitacji, Blok Operacyjny) i Insytut Pomnik Centrum Zdrowia Dziecka (Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii, Klinika Neonatologii, Patologii i Intensywnej Terapii Noworodka, Klinika Neurochirurgii, Onkologii i Blok Operacyjny).

Rozprawa doktorska mgr Aleksandra Wiśniewskiego ma typowy układ i składa się ze 102 stron maszynopisu. W tekście zawarto 28 rycin i 6 tabel. W załącznikach Autor zawarł autorską ankietę, kwestionariusz ATHCT (Attitudes towards Interprofessional Health Care Teams) – T-TAQ (Teamwork Attitudes Questionnaire) - w tym zgodę na użycie powyższych kwestionariuszy. W aneksie nie było zawartej opinii Komisji Bioetycznej (Autor wyjaśnia na stronie 102 pracy doktorskiej, że nie ma konieczności występowania o zgodę Komisji Bioetycznej w badaniach w których biorą udział tylko pracownicy jednostek leczniczych).

W swojej pracy doktorskiej Autor powołał się na 95 pozycji piśmiennictwa. Bibliografia jest obszerna i starannie dobrana. Literatura pochodzi zarówno z ośrodków polskich jak i zagranicznych. Tym samym Autor analizuje dane związane z prowadzonymi przez niego badaniami o charakterze międzynarodowym jak i lokalnym. Dobrze to świadczy o Autorze pracy.

We wstępie (20 stron) Autor opisał definicje zespołu terapeutycznego (interdyscyplinarnego) na podstawie literatury. Zwrócił uwagę na edukacje interdyscyplinarną uwzględniając budowanie i wzmacnianie funkcjonujących zespołów terapeutycznych jak i korzyści w ujęciu ekonomicznym, socjo – psychologicznym,

technologicznym i funkcjonalnym placówek medycznych (według Światowej Organizacji Zdrowia WHO).

Mgr Aleksander Wiśniewski przedstawił również zespoły terapeutyczne na świecie m.in. w Ameryce Północnej i w Polsce.

W rozdziale drugim Autor przedstawił materiał i metody. Zarówno cel badań jak i cele szczegółowe badań zostały określone prawidłowo. Do grupy badawczej Autor zakwalifikował pracowników, którzy mieli kontakt pośredni lub bezpośredni z chorym lub jego rodziną / opiekunem prawnym. Rozdano ponad 1000 ankiet, zwrotność wyniosła blisko 60% (593 ankiety). Do analizy statystycznej zakwalifikowano 49,3% (493 ankiet). Badania zostały przeprowadzone za pomocą kwestionariusza ATHCIT- TAQ oraz autorskiej ankiety składającej się z 29 pytań zamkniętych. Do analizy Autor użył programu SPSS i Excel 2013 – statystyka opisowa, analiza porównawcza, analiza zależności i badania porównawcze.

W rozdziale trzecim Autor przedstawił wyniki uzyskane w pracy czytelnej formie graficznej w postaci rycin i tabel.

Autor na podstawie badań stwierdził brak znajomości definiowania zespołu terapeutycznego przez personel medyczny; wskazał jako lidera pielęgniarkę posiadającą kompetencję do pełnienia tej funkcji. Zwrócił uwagę, że zespół stwarza warunki do zwiększenia komfortu chorego w trakcie hospitalizacji (81,6%), przyspieszenia czasu diagnostyki (75,8%), poprawę poczucia zdrowia (74,4%). Sformułowane wnioski nie zawsze odpowiadają postawionym celom szczegółowym. Wniosek siódmy i ósmy na stronie 76 jest raczej postulatem.

Reasumując:

Temat rozprawy doktorskiej został dobrze dobrany i dotyczy niezwykle ważnej problematyki jakim jest funkcjonujący zespół terapeutyczny. Autor zaprezentował dobrą znajomość piśmiennictwa naukowego.

Metody badawcze zastosowane w pracy są odpowiednie do celu badań i sformułowanych celów szczegółowych. Autor nadinterpretował uzyskane wyniki, wnioski nr 7 i 8 nie znajdują pełnego uzasadnienia w przeprowadzonych badaniach.

W opinii recenzenta oceniana praca spełnia wymogi stawiane rozprawom doktorskim. Dyplomacja jest wartościowym dorobkiem Autora. Badania są oryginalne i stanowią dobry materiał do przygotowania wartościowej publikacji.

Przedstawiam Wysokiej Radzie Wydziału Nauki o Zdrowiu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wniosek o dopuszczenie mgr Aleksandra Wiśniewskiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Lublin 14.01.2019

KIEROWNIK
Katedry Rozwoju Pielęgniarstwa WNoZ
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

Prof. dr hab. Beata Ireneuszowa Wrońska
Profesor zwyczajny